

Council of Europe Treaty Series - No. 210

Europarådets konvensjon om forebygging og bekjempelse av vold mot kvinner og vold i nære relasjoner

Istanbul, 11.V.2011

The official languages of the Council of Europe are English and French (Article 12 of the Statute of the Council of Europe). Only the treaties published by the Secretary General of the Council of Europe, each in a separate booklet of the "European Treaty Series" (ETS) continued since 2004 by the "Council of Europe Treaty Series" (CETS), are deemed authentic. The translation presented here is for information only.

Fortale

Europarådets medlemsstater og andre som har undertegnet denne konvensjon,

som minner om Konvensjon om beskyttelse av menneskerettighetene og de grunnleggende friheter (ETS nr. 5, 1950) og dens protokoller, Den europeiske sosialpakt (ETS nr. 35, 1961, revidert i 1996, ETS nr. 163), Europarådets konvensjon om tiltak mot menneskehandel (ETS nr. 197, 2005) og Europarådets konvensjon om beskyttelse av barn mot seksuell utnyttning og seksuelt misbruk (ETS nr. 201, 2007),

som minner om følgende anbefalinger fra Ministerkomiteen til Europarådets medlemsstater: anbefaling Rec(2002)5 om å beskytte kvinner mot vold, anbefaling Rec(2007)17 om standarder og mekanismer for likestilling mellom kvinner og menn, anbefaling Rec(2010)10 om kvinners og menns rolle i konfliktforebygging, konfliktløsning og fredsbygging, og andre relevante anbefalinger,

som tar hensyn til en stadig større samling rettspraksis ved Den europeiske menneskerettighetsdomstol som etablerer viktige normer med hensyn til vold mot kvinner,

som viser til Den internasjonale konvensjon om sivile og politiske rettigheter (1966), Den internasjonale konvensjon om økonomiske, sosiale og kulturelle rettigheter (1966), De forente nasjoners konvensjon om avskaffelse av alle former for diskriminering av kvinner ("CEDAW", 1979) og dens valgfrie protokoll (1999), samt generell anbefaling nr. 19 fra CEDAW-komiteen som arbeider med vold mot kvinner, De forente nasjoners konvensjon om barnets rettigheter (1989) og dens valgfrie protokoller (2000), samt De forente nasjoners konvensjon om rettighetene til mennesker med nedsatt funksjonsevne (2006),

som viser til Roma-vedtektene for den internasjonale straffedomstolen (2002),

som minner om de grunnleggende prinsippene i internasjonal humanitærrett, og særlig Genève-konvensjonen (IV) om beskyttelse av sivile i krigstid (1949) og dens tilleggsprotokoll I og II (1977),

som fordømmer alle former for vold mot kvinner og vold i nære relasjoner,

som erkjenner at gjennomføring av juridisk og reell likestilling mellom kvinner og menn er en nøkkelfaktor i arbeidet med å forebygge vold mot kvinner,

som erkjenner at vold mot kvinner er utslag av en historisk skjevfordeling av makt mellom kvinner og menn, som har ført til at menn har dominert over kvinner og diskriminert dem, og til at kvinner har vært fratatt sine muligheter for framgang,

som erkjenner at vold mot kvinner strukturelt sett er kjønnsavhengig, og at vold mot kvinner er en av de viktige sosiale mekanismer som gjør at kvinner tvinges inn i en underordnet posisjon i forhold til menn,

som erkjenner, med dyp bekymring, at kvinner og jenter ofte utsettes for alvorlige former for vold, slik som vold i nære relasjoner, seksuell trakassering, voldtekt, tvangsekteskap, kjønnslemlesting og forbrytelser begått under påberopelse av såkalt "ære", noe som er alvorlige brudd på kvinners og jenters menneskerettigheter og et stort hinder for likestilling mellom kvinner og menn,

som erkjenner de kontinuerlige menneskerettighetsbruddene som rammer sivilbefolkningen – og særlig kvinner – i en væpnet konflikt i form av utstrakt eller systematisk voldtekt og seksualisert vold, og faren for økt kjønnsavhengig vold både i og etter konflikt,

som erkjenner at kvinner og jenter er mer utsatt for å oppleve kjønnsavhengig vold enn menn,

som erkjenner at vold i nære relasjoner berører kvinner i uforholdsmessig stor grad, og at menn også kan bli offer for vold i nære relasjoner,

som erkjenner at barn er offer for vold i nære relasjoner, også når de er vitne til vold i familien,

som ønsker å skape et Europa der vold mot kvinner og vold i nære relasjoner ikke forekommer,

er enige om følgende:

Kapittel I – Formål, definisjoner, likestilling og ikke-diskriminering, generelle forpliktelser

Artikkel 1 - Konvensjonens formål

- 1 Denne konvensjon har som formål:
 - a å beskytte kvinner mot alle former for vold, og å forebygge, rettsforfølge og avskaffe vold mot kvinner og vold i nære relasjoner,
 - b å bidra til avskaffelse av alle former for diskriminering av kvinner og å fremme reell likestilling mellom kvinner og menn, blant annet ved å styrke kvinnes stilling,
 - c å utforme en overordnet ramme, politiske retningslinjer og tiltak for å gi beskyttelse og bistand til alle som er offer for vold mot kvinner og vold i nære relasjoner,
 - d å fremme internasjonalt samarbeid med sikte på å avskaffe vold mot kvinner og vold i nære relasjoner,
 - e å gi organisasjoner og rettshåndhevingsorganer støtte og bistand til et effektivt samarbeid, slik at det kan vedtas en helhetlig tilnærming til arbeidet med å avskaffe vold mot kvinner og vold i nære relasjoner.
- 2 Det opprettes en egen overvåkningsmekanisme for å sikre at partene gjennomfører konvensjonens bestemmelser på en effektiv måte.

Artikkel 2 - Konvensjonens virkeområde

- 1 Denne konvensjon skal gjelde for alle former for vold mot kvinner, herunder vold i nære relasjoner, som rammer kvinner i uforholdsmessig stor grad.
- 2 Partene oppmuntres til å gjøre denne konvensjon gjeldende for alle som er offer for vold i nære relasjoner. Når partene gjennomfører bestemmelsene i denne konvensjon, skal de rette særlig oppmerksomhet mot kvinner som er offer for kjønnsavhengig vold.
- 3 Denne konvensjon skal gjelde i fredstid og i væpnet konflikt.

Artikkel 3 - Definisjoner

I denne konvensjon

- a menes med "vold mot kvinner": et menneskerettighetsbrudd og en form for diskriminering av kvinner, og uttrykket omfatter alle kjønnsavhengige voldshandlinger som medfører, eller kan medføre, fysisk, seksuell, psykisk eller økonomisk skade eller lidelse for kvinner, herunder trusler om slike handlinger, tvang eller vilkårlig frihetsberøvelse, enten dette skjer i den offentlige eller den private sfære,
- b menes med "vold i nære relasjoner": alle voldshandlinger av fysisk, seksuell, psykisk eller økonomisk art som utøves innen familien eller i nære relasjoner eller mellom tidligere eller nåværende ektefeller eller partnere, uavhengig av om voldsutøveren bor eller har bodd sammen med offeret,
- c menes med "kjønn": sosialt konstruerte roller, atferdsmønstre, aktiviteter og egenskaper som et gitt samfunn anser som passende for kvinner og menn,
- d menes med "kjønnsavhengig vold mot kvinner": vold som rettes mot en kvinne fordi hun er kvinne, eller som rammer kvinner i uforholdsmessig stor grad,
- e menes med "offer": enhver fysisk person som utsettes for den atferd som er angitt i bokstav a og b,
- f omfatter termen "kvinner" også jenter under 18 år.

Artikkel 4 - Grunnleggende rettigheter, likestilling og ikke-diskriminering

- 1 Partene skal ved lovgivning eller på annen måte treffe de tiltak som er nødvendige for å fremme og verne om den rett som tilkommer alle, ikke minst kvinner, til et liv uten vold, både i den offentlige og den private sfære.
- 2 Partene fordømmer alle former for diskriminering av kvinner og treffer umiddelbart, ved lovgivning eller på annen måte, de tiltak som er nødvendige for å forebygge dette, og ikke minst ved:
 - å nedfelle prinsippet om likestilling mellom menn og kvinner i sin forfatning eller annen egnet lovgivning, og å sikre at dette prinsippet blir gjennomført i praksis,
 - å forby diskriminering av kvinner, herunder ved å benytte straffereaksjoner når det er nødvendig,
 - å avskaffe lover og praksis som diskriminerer kvinner.
- 3 Partenes gjennomføring av bestemmelsene i denne konvensjon, og særlig tiltak for å verne om offerets rettigheter, skal sikres uten diskriminering på noe grunnlag, slik som kjønn, rase, hudfarge, språk, religion, politisk eller annen oppfatning, nasjonal eller sosial opprinnelse, tilknytning til en nasjonal minoritet, eiendom, fødsel, seksuell orientering, kjønnsidentitet, alder, helsetilstand, funksjonsnedsettelse, sivilstand, innvandrer- eller flyktningsstatus, eller annen status.

- 4 Særlige tiltak som er nødvendige for å forebygge kjønnsavhengig vold og beskytte kvinner mot dette, skal ikke anses som diskriminering i henhold til denne konvensjon.

Artikkel 5 - Prinsipper for statens ansvar, herunder behørig aktsomhet

- 1 Partene skal avstå fra alle voldshandlinger mot kvinner og sørge for at statlige myndigheter, tjenestemenn, representanter, institusjoner og andre aktører som handler på statens vegne, opptrer i samsvar med denne forpliktelse.
- 2 Partene skal ved lovgivning eller på annen måte treffe de tiltak som er nødvendige for å utvise behørig aktsomhet med sikte på å forebygge, etterforske, straffe og gi erstatning for voldshandlinger som kommer inn under virkeområdet for denne konvensjon, og som utøves av ikke-statlige aktører.

Artikkel 6 - Politikk som tar hensyn til betydningen av kjønn

Partene skal forplikte seg til å ta hensyn til betydningen av kjønn når de gjennomfører og evaluerer virkningene av bestemmelsene i denne konvensjon, og til å fremme retningslinjer for likestilling mellom kvinner og menn og styrking av kvinnens stilling, og gjennomføre disse på en effektiv måte.

Kapittel II – Helhetlig politikk og datainnsamling

Artikkel 7 - Overordnet og koordinert politikk

- 1 Partene skal ved lovgivning eller på annen måte treffe de tiltak som er nødvendige for å vedta og gjennomføre en effektiv, helhetlig og koordinert nasjonal politikk med alle relevante tiltak som kan forebygge og bekjempe alle former for vold som kommer inn under virkeområdet for denne konvensjon, og møte volden mot kvinner på en helhetlig måte.
- 2 Partene skal sikre at den politikk som er nevnt i nr. 1, setter offerets rettigheter i sentrum for alle tiltak, og gjennomføres ved et effektivt samarbeid mellom alle relevante etater, institusjoner og organisasjoner.
- 3 Tiltak som treffes i henhold til denne artikkel skal, når det er hensiktsmessig, involvere alle relevante aktører, slik som offentlige etater, nasjonale, regionale og lokale lovgivende forsamlinger og myndigheter, nasjonale menneskerettighetsinstitusjoner og organisasjoner i sivilsamfunnet.

Artikkel 8 - Finansielle ressurser

Partene skal sette av tilstrekkelige finansielle og menneskelige ressurser til en tilfredsstillende gjennomføring av helhetlig politikk, tiltak og programmer med sikte på å forebygge og bekjempe alle former for vold som kommer inn under virkeområdet for denne konvensjon, herunder det arbeid som utføres av ikke-statlige organisasjoner og sivilsamfunnet.

Artikkel 9 - Ikke-statlige organisasjoner og sivilsamfunnet

Partene skal gi anerkjennelse, oppmuntring og støtte, på alle nivåer, til det arbeid som utføres i relevante ikke-statlige organisasjoner og organisasjoner i sivilsamfunnet som arbeider aktivt med å bekjempe vold mot kvinner, og etablere et effektivt samarbeid med disse organisasjonene.

Artikkel 10 - Koordineringsorgan

- 1 Partene skal utpeke eller opprette ett eller flere offisielle organer med ansvar for koordinering, gjennomføring, overvåking og evaluering av politikk og tiltak som treffes med sikte på å forebygge og bekjempe alle former for vold som omfattes av denne konvensjon. Disse organene skal koordinere datainnsamlingen nevnt i artikkel 11, og analysere og videreformidle resultatene.
- 2 Partene skal sikre at organer som er utpekt eller opprettet i henhold til denne artikkel, mottar generell informasjon om tiltak som treffes i henhold til kapittel VIII.
- 3 Partene skal sikre at organer som er utpekt eller opprettet i henhold til denne artikkel, skal kunne kommunisere direkte med de motsvarende organer hos andre parter, og styrke sine forbindelser med dem.

Artikkel 11 - Datainnsamling og forskning

- 1 For å kunne gjennomføre denne konvensjon skal partene forplikte seg til:
 - a. å foreta jevnlig innsamling av ulike relevante statistiske data om alle former for vold som kommer inn under virkeområdet for denne konvensjon,
 - b. å støtte forskning på alle former for vold som kommer inn under virkeområdet for denne konvensjon, med sikte på å undersøke deres underliggende årsaker og virkninger, deres omfang og hvor ofte dette fører til domfellelse, samt effektiviteten av tiltak som treffes for å gjennomføre denne konvensjon.
- 2 Partene skal bestrebe seg på å foreta jevnlig, populasjonsbaserte undersøkelser med sikte på å fastslå utbredelsen av alle former for vold som kommer inn under virkeområdet for denne konvensjon, og hvilke tendenser som kan sees.
- 3 Partene skal gi opplysninger som innhentes i henhold til denne artikkel, til ekspertgruppen nevnt i artikkel 66 i denne konvensjon for å stimulere til internasjonalt samarbeid og gjøre det mulig å etablere et internasjonalt referansegrunnlag for komparativ evaluering.
- 4 Partene skal sikre at informasjon som innhentes i henhold til denne artikkel, er offentlig tilgjengelig.

Kapittel III – Forebyggende virksomhet

Artikkel 12 - Generelle forpliktelser

- 1 Partene skal treffe de tiltak som er nødvendige for å fremme endringer i kvinners og menns sosiale og kulturelle atferdsmønstre med sikte på å utrydde fordommer, skikker, tradisjoner og all annen praksis som bygger på en forestilling om kvinners underlegenhet eller på stereotype manns- og kvinneroller.
- 2 Partene skal ved lovgivning eller på annen måte treffe de tiltak som er nødvendige for å forebygge alle former for vold som kommer inn under virkeområdet for denne konvensjon, fra enhver fysisk eller juridisk persons side.
- 3 Alle tiltak som treffes i henhold til dette kapittel, skal omhandle og ta høyde for de særlige behovene hos personer som på grunn av spesielle omstendigheter er blitt sårbare, og skal sette alle ofres menneskerettigheter i sentrum.
- 4 Partene skal treffe de tiltak som er nødvendige for å oppmuntre alle samfunnets medlemmer, og særlig gutter og menn, til å bidra aktivt i arbeidet med å forebygge alle former for vold som kommer inn under virkeområdet for denne konvensjon.
- 5 Partene skal sørge for at kultur, skikker, religion, tradisjon eller såkalt "ære" ikke anses å berettiggjøre voldshandlinger som kommer inn under virkeområdet for denne konvensjon.
- 6 Partene skal treffe de tiltak som er nødvendige for å fremme programmer og aktiviteter som styrker kvinnens stilling.

Artikkel 13 - Holdningskapende arbeid

- 1 Partene skal jevnlig og på alle nivåer fremme eller gjennomføre holdningskapende kampanjer eller programmer, blant annet i samarbeid med nasjonale menneskerettighetsinstitusjoner og likestillingsorganer, sivilsamfunnet og ikke-statlige organisasjoner, og særlig kvinneorganisasjoner, når det er hensiktsmessig, for å bevisstgjøre allmennheten og gi den større innsikt i de ulike utslagene av alle former for vold som kommer inn under virkeområdet for denne konvensjon, deres konsekvenser for barn og nødvendigheten av å forebygge slik vold.
- 2 Partene skal sørge for bred informasjon til allmenheten om tilgjengelige tiltak for å forebygge voldshandlinger som kommer inn under virkeområdet for denne konvensjon.

Artikkel 14 - Opplæring

- 1 Partene skal, når det er hensiktsmessig, treffe de tiltak som er nødvendige for at alderstilpasset undervisningsmaterieell om slike spørsmål som likestilling mellom kvinner og menn, ikke-stereotypiske kjønnsroller, gjensidig respekt, ikke-voldelig konfliktløsning i mellommenneskelige forhold, kjønnsavhengig vold mot kvinner og retten til personlig integritet tas inn i læreplanene og på alle nivåer i utdanningssystemet.
- 2 Partene skal treffe de tiltak som er nødvendige for å fremme de prinsipper som er nevnt i nr. 1 i tilknytning til uformell læring, sports-, kultur- og fritidstilbud, samt i mediene.

Artikkel 15 - Opplæring av fagfolk

- 1 Partene skal sørge for eller styrke hensiktsmessig opplæring for fagfolk som har å gjøre med ofre for eller utøvere av voldshandlinger som kommer inn under virkeområdet for denne konvensjon, om å forebygge og oppdage slik vold, om likestilling mellom kvinner og menn, om ofrenes behov og rettigheter, og om hvordan sekundær viktisering kan unngås.
- 2 Partene skal oppmuntre til at koordinert, tverrinstitusjonelt samarbeid skal inngå i den opplæring som er nevnt i nr. 1, slik at henvisninger i voldssaker som kommer inn under virkeområdet for denne konvensjon, kan håndteres på en helhetlig og hensiktsmessig måte.

Artikkel 16 - Forebyggende intervensjons- og behandlingsprogrammer

- 1 Partene skal ved lovgivning eller på annen måte treffe de tiltak som er nødvendige for å opprette eller støtte programmer som tar sikte på at den som utøver vold i nære relasjoner skal lære ikke-voldelig atferd i mellommenneskelige relasjoner, med sikte på å hindre ytterligere vold og endre et voldelig atferdsmønster.
- 2 Partene skal ved lovgivning eller på annen måte treffe de tiltak som er nødvendige for å opprette eller støtte behandlingsprogrammer som tar sikte på å hindre at voldsutøvere, og særlig seksualforbrytere, forbryter seg på nytt.
- 3 I sitt arbeid med tiltak som nevnt i nr. 1 og 2 skal partene se til at det viktigste blir å trygge og støtte ofrene og ivareta deres menneskerettigheter, og at programmene opprettes og gjennomføres i tett koordinering med spesialiserte støttetjenester for ofre.

Artikkel 17 - Privat sektor og mediene

- 1 Partene skal oppmuntre privat sektor, informasjons- og kommunikasjonsteknologisektoren og mediene, med behørig respekt for yringsfriheten og deres uavhengighet, til å delta i utformingen og gjennomføringen av politikk, og til å fastsette retningslinjer og selvregulerende standarder for å forebygge vold mot kvinner og styrke respekten for deres verdighet.
- 2 Partene skal, i samarbeid med aktører i privat sektor, utvikle og fremme barns, foreldres og læreres evne til å håndtere en informasjons- og kommunikasjonsvirkelighet som gir tilgang til nedverdiggende innhold av seksuell eller voldelig art som kan være skadelig.

Kapittel IV – Beskyttelse og støtte

Artikkel 18 - Generelle forpliktelser

- 1 Partene skal ved lovgivning eller på annen måte treffe de tiltak som er nødvendige for å beskytte alle ofre mot ytterligere voldshandlinger.
- 2 Partene skal ved lovgivning eller på annen måte, i samsvar med intern rett, treffe de tiltak som er nødvendige for å sikre at det foreligger hensiktsmessige mekanismer for et effektivt samarbeid mellom alle relevante statlige etater, herunder domstoler, offentlig påtalemyndighet, rettshåndhevingsorganer, lokale og regionale myndigheter samt ikke-statlige organisasjoner og andre relevante organisasjoner og enheter, i arbeidet med å

beskytte og støtte ofre for og vitner til alle former for vold som kommer inn under virkeområdet for denne konvensjon, herunder ved henvisning til allmenne og spesialiserte støttetjenester som omhandlet i artikkel 20 og 22 i denne konvensjon.

- 3 Partene skal sikre at tiltak som treffes i henhold til dette kapittel, skal:
 - være basert på et kjønnsperspektiv i forståelsen av vold mot kvinner og vold i nære relasjoner, og fokusere på menneskerettighetene og offerets sikkerhet,
 - være basert på en integrert tilnærming som tar hensyn til forholdet mellom ofre, voldsutøvere, barn og deres utvidede sosiale miljø,
 - ta sikte på å unngå sekundær viktimisering,
 - ta sikte på en styrket stilling og økonomisk uavhengighet for kvinnelige voldsofre,
 - åpne for samlokalisering av tjenester som gir beskyttelse og støtte, når det er hensiktsmessig,
 - ivareta de spesielle behovene hos sårbare personer, herunder barn som er offer, og gjøres tilgjengelige for dem.
- 4 Tjenestetilbudet skal ikke avhenge av at offeret er villig til å anmelde eller vitne mot en voldsutøver.
- 5 Partene skal treffe hensiktsmessige tiltak for å gi konsulær og annen beskyttelse og støtte til sine borgere, og til andre ofre som har rett til slik beskyttelse, i samsvar med sine forpliktelser etter folkeretten.

Artikkel 19 - Informasjon

Partene skal ved lovgivning eller på annen måte treffe de tiltak som er nødvendige for å sikre at ofrene mottar adekvat og betimelig informasjon om tilgjengelige støttetjenester og rettslige tiltak, på et språk de forstår.

Artikkel 20 - Generelle støttetjenester

- 1 Partene skal ved lovgivning eller på annen måte treffe de tiltak som er nødvendige for å sikre at ofre får tilgang til tjenester som hjelper dem til å restituere seg etter volden. Disse tiltakene bør om nødvendig omfatte juridisk og psykologisk rådgivning, økonomisk bistand, husvære, utdanning, opplæring og hjelp til å finne arbeid.
- 2 Partene skal ved lovgivning eller på annen måte treffe de tiltak som er nødvendige for å sikre at ofre har tilgang til helsetjenester og sosiale tjenester, at tjenestene har tilstrekkelige ressurser, og at fagfolk får opplæring i å bistå ofre og henvise dem til de rette instansene.

Artikkel 21 - Bistand i forbindelse med individuelle/kollektive klager

Partene skal sikre at ofre får informasjon om og tilgang til gjeldende regionale og internasjonale ordninger for individuelle/kollektive klager. Partene skal gi ofre tilbud om sensitiv og velinformert hjelp med å fremsette slike klager.

Artikkel 22 - Spesialiserte støttetjenester

- 1 Partene skal ved lovgivning eller på annen måte treffe de tiltak som er nødvendige for tilbud om eller tilrettelegging av støttetjenester som kan ytes umiddelbart eller på kort eller lang sikt, og som har tilfredsstillende geografisk spredning, for ethvert offer som har vært utsatt for voldshandlinger som kommer inn under virkeområdet for denne konvensjon.
- 2 Partene skal tilby eller legge til rette for spesialiserte støttetjenester til alle kvinnelige voldsofre og deres barn.

Artikkel 23 - Krisesentre

Partene skal ved lovgivning eller på annen måte treffe de tiltak som er nødvendige for å opprette et tilstrekkelig antall hensiktsmessige og lett tilgjengelige krisesentre som kan gi husvære til ofrene, og særlig til kvinner og deres barn, og for å hjelpe dem på en proaktiv måte.

Artikkel 24 - Hjelpetelefoner

Partene skal ved lovgivning eller på annen måte treffe de tiltak som er nødvendige for å opprette gratis nasjonale hjelpetelefoner som er betjent døgnet rundt alle ukens dager, og som kan gi råd til dem som tar kontakt, enten konfidensielt eller anonymt, i forbindelse med alle former for vold som kommer inn under virkeområdet for denne konvensjon.

Artikkel 25 - Støtte til ofre for seksualisert vold

Partene skal ved lovgivning eller på annen måte treffe de tiltak som er nødvendige for å opprette et tilstrekkelig antall hensiktsmessige og lett tilgjengelige mottakssentre for ofre for voldtekt og seksualisert vold, der de kan få en medisinsk og rettsmedisinsk undersøkelse, krisehjelp og rådgivning.

Artikkel 26 - Beskyttelse og støtte for barn som er vitne til vold

- 1 Partene skal ved lovgivning eller på annen måte treffe de tiltak som er nødvendige for å sikre at det i tilbudet om tjenester som gir beskyttelse og støtte til ofre, tas behørig hensyn til rettighetene og behovene til barn som har vært vitne til alle former for vold som kommer inn under virkeområdet for denne konvensjon.
- 2 Tiltak som treffes i henhold til denne artikkel, skal omfatte alderstilpasset psykososial rådgivning for barn som har vært vitne til alle former for vold som kommer inn under virkeområdet for denne konvensjon, og skal ta behørig hensyn til hva som er til beste for barnet.

Artikkel 27 - Melding

Partene skal treffe de tiltak som er nødvendige for å oppmuntre enhver person som har vært vitne til en voldshandling som kommer inn under virkeområdet for denne konvensjon, eller som har god grunn til å tro at det kan bli begått en slik handling, eller at flere voldshandlinger er å frykte, å melde fra om dette til kompetente organisasjoner eller myndigheter.

Artikkel 28 - Melding fra fagfolk

Partene skal ved lovgivning eller på annen måte treffe de tiltak som er nødvendige for å sikre at internrettslige bestemmelser i intern rett om taushetsplikt for visse yrkesgrupper ikke er til hinder for at disse, når forholdene tilsier det, melder fra til kompetente organisasjoner eller myndigheter dersom de har god grunn til å tro at det er begått en alvorlig voldshandling som kommer inn under virkeområdet for denne konvensjon, og at flere alvorlige voldshandlinger er å frykte.

Kapittel V – Materiell rett

Artikkel 29 - Sivile søksmål og rettsmidler

- 1 Partene skal ved lovgivning eller på annen måte treffe de tiltak som er nødvendige for å gi ofrene mulighet for tilfredsstillende sivilrettslige tiltak mot voldsutøveren.
- 2 Partene skal ved lovgivning eller på annen måte treffe de tiltak som er nødvendige for å gi ofrene mulighet for, i samsvar med folkerettens generelle prinsipper, tilfredsstillende sivilrettslige tiltak mot statlige myndigheter som ikke har oppfylt sin plikt til å treffe de nødvendige forebyggende eller beskyttende tiltak innenfor rammen av sine fullmakter.

Artikkel 30 - Erstatning

- 1 Partene skal ved lovgivning eller på annen måte treffe de tiltak som er nødvendige for å sikre at offeret har rett til å kreve erstatning fra voldsutøveren for en handling fastsatt som straffbar etter denne konvensjon.
- 2 Den som har fått alvorlig personskade eller svekket helse, skal tilkjennes tilfredsstillende erstatning fra staten, i den grad skaden ikke dekkes av andre, for eksempel voldsutøver, forsikring eller statlig finansierte helse- og sosialtjenester. Dette er ikke til hinder for at partene kan kreve regress fra voldsutøveren for tilkjent erstatning, forutsatt at det tas behørig hensyn til offerets sikkerhet.
- 3 Tiltak som treffes i henhold til nr. 2, skal sikre at erstatning gis innen rimelig tid.

Artikkel 31 - Omsorg, samværsrett og sikkerhet

- 1 Partene skal ved lovgivning eller på annen måte treffe de tiltak som er nødvendige for at hendelser med vold som kommer inn under virkeområdet for denne konvensjon, tas med i betraktningen når retten til omsorg for og samvær med barn skal avgjøres.

- 2 Partene skal ved lovgivning eller på annen måte treffe de tiltak som er nødvendige for å sikre at utøvelse av retten til samvær eller omsorg ikke setter offerets eller barnas rettigheter og sikkerhet i fare.

Artikkel 32 - Sivilrettslige følger av tvangsekteskap

Partene skal ved lovgivning eller på annen måte treffe de tiltak som er nødvendige for å sikre at ekteskap som er inngått ved tvang, kan omstøtes, annulleres eller oppløses uten urimelig økonomisk eller administrativ byrde for offeret.

Artikkel 33 - Psykisk vold

Partene skal ved lovgivning eller på annen måte treffe de tiltak som er nødvendige for å sikre kriminalisering av forsettlig atferd som ved tvang eller trusler alvorlig svekker en persons psykiske integritet.

Artikkel 34 - Forfølgelse

Partene skal ved lovgivning eller på annen måte treffe de tiltak som er nødvendige for å sikre kriminalisering av forsettlig, gjentatt og truende atferd overfor en annen person, som får ham eller henne til å frykte for sin sikkerhet.

Artikkel 35 - Fysisk vold

Partene skal ved lovgivning eller på annen måte treffe de tiltak som er nødvendige for å sikre kriminalisering av forsettlig atferd som utøver fysisk vold mot en annen person.

Artikkel 36 - Seksualisert vold, herunder voldtekt

- 1 Partene skal ved lovgivning eller på annen måte treffe de tiltak som er nødvendige for å sikre kriminalisering av følgende forsettlige atferd:
 - a vaginal, anal eller oral penetrering av seksuell art av en annens kropp uten samtykke, med enhver kroppsdel eller gjenstand,
 - b andre handlinger av seksuell art mot en person uten samtykke,
 - c å bevirke at en annen utfører handlinger av seksuell art mot en tredjeperson uten samtykke.
- 2 Et samtykke må gis frivillig, som et resultat av vedkommende persons frie vilje, sett i lys av forholdene omkring hendelsen.
- 3 Partene skal ved lovgivning eller på annen måte treffe de tiltak som er nødvendige for å sikre at bestemmelsene i nr. 1 også gjelder en handling som begås mot den som i henhold til intern rett er tidligere eller nåværende ektefelle eller partner.

Artikkel 37 - Tvangsekteskap

- 1 Partene skal ved lovgivning eller på annen måte treffe de tiltak som er nødvendige for å sikre kriminalisering av forsettlig atferd som tvinger en voksen person eller et barn til å inngå ekteskap.
- 2 Partene skal ved lovgivning eller på annen måte treffe de tiltak som er nødvendige for å sikre kriminalisering av forsettlig atferd som fører en voksen person eller et barn bak lyset og bringer vedkommende inn på territoriet til en annen part eller stat enn der han eller hun er bosatt, for det formål å tvinge denne voksne eller dette barnet til å inngå ekteskap.

Artikkel 38 - Kjønnslēmlesting av kvinner

Partene skal ved lovgivning eller på annen måte treffe de tiltak som er nødvendige for å sikre kriminalisering av følgende forsettlige atferd:

- a å skjære bort, sy sammen eller på annen måte lemleste hele eller deler av en kvinnes ytre kjønnslepper, indre kjønnslepper eller klitoris,
- b å tvinge en kvinne til å underkaste seg en behandling som oppført i bokstav a, eller å bevirke at hun gjør dette,
- c å tilskynde eller tvinge en jente til å underkaste seg en behandling som oppført i bokstav a, eller å bevirke at hun gjør dette.

Artikkel 39 - Tvangsabort og tvangssterilisering

Partene skal ved lovgivning eller på annen måte treffe de tiltak som er nødvendige for å sikre kriminalisering av følgende forsettlige atferd:

- a å utføre abort på en kvinne uten at hun på forhånd har gitt informert samtykke,
- b å utføre et kirurgisk inngrep som har som formål eller virkning å bringe en kvinnes evne til naturlig reproduksjon til opphør, uten at hun på forhånd har gitt informert samtykke eller har forstått prosedyren.

Artikkel 40 - Seksuell trakassering

Partene skal ved lovgivning eller på annen måte treffe de tiltak som er nødvendige for å sikre straffeforfølging eller annen rettsforfølging av enhver form for uønsket verbal, ikke-verbal eller fysisk atferd av seksuell art som har som formål eller virkning å krenke en persons verdighet, særlig når denne atferd skaper et truende, fiendtlig, nedverdiggende, ydmykende eller ubehagelig miljø.

Artikkel 41 - Medvirkning og forsøk

- 1 Partene skal ved lovgivning eller på annen måte treffe de tiltak som er nødvendige for å fastsette at forsettlig medvirkning til en handling som er fastsatt som straffbar etter artikkel 33, 34, 35, 36, 37, 38a, og 39 i denne konvensjon, er en straffbar handling.

- 2 Partene skal ved lovgivning eller på annen måte treffe de tiltak som er nødvendige for å fastsette at forsettlig forsøk på å begå en handling som er fastsatt som straffbar etter artikkel 35, 36, 37, 38a og 39 i denne konvensjon, er en straffbar handling.

Artikkel 42 - Uakseptabel begrunnelse for en forbrytelse, herunder forbrytelser begått under påberopelse av såkalt "ære"

- 1 Partene skal ved lovgivning eller på annen måte treffe de tiltak som er nødvendige for å sikre at kultur, skikker, religion, tradisjon eller såkalt "ære" ikke anses å berettige en voldshandling som kommer inn under virkeområdet for denne konvensjon, i straffesaker som innledes etter at det er begått en slik handling. Dette gjelder særlig påstander om at offeret har brutt kulturelle, religiøse, sosiale eller tradisjonelle normer eller skikker som skal sikre passende atferd.
- 2 Partene skal ved lovgivning eller på annen måte treffe de tiltak som er nødvendige for å sikre at den som tilskynder et barn til å begå en handling som nevnt i nr. 1, ikke får redusert sitt strafferettslige ansvar for handlingene som er begått.

Artikkel 43 - Virkeområde for straffbare handlinger

Handlinger fastsatt som straffbare etter denne konvensjon, skal være straffbare uavhengig av hvilket forhold det er mellom offer og voldsutøver.

Artikkel 44 - Jurisdiksjon

- 1 Partene skal ved lovgivning eller på annen måte treffe de tiltak som er nødvendige for å etablere jurisdiksjon over enhver handling fastsatt som straffbar etter denne konvensjon, når handlingen er begått:
 - a på deres territorium, eller
 - b om bord i et skip som fører deres flagg, eller
 - c om bord i et luftfartøy som er registrert etter deres lovgivning, eller
 - d av en av deres borgere, eller
 - e av en person som til vanlig er bosatt på deres territorium.
- 2 Partene skal ved lovgivning eller på annen måte bestrebe seg på å treffe de tiltak som er nødvendige for å etablere jurisdiksjon over enhver handling fastsatt som straffbar etter denne konvensjon, når handlingen er begått mot en av deres borgere eller en person som til vanlig er bosatt på deres territorium.
- 3 Ved straffeforfølgning av handlinger fastsatt som straffbare etter artikkel 36, 37, 38 og 39 i denne konvensjon, skal partene ved lovgivning eller på annen måte treffe de tiltak som er nødvendige for å sikre at deres jurisdiksjon ikke er betinget av at handlingene er kriminalisert på territoriet der de ble begått.
- 4 Ved straffeforfølgning av handlinger fastsatt som straffbare etter artikkel 36, 37, 38 og 39 i denne konvensjon, skal partene ved lovgivning eller på annen måte treffe de tiltak som er

nødvendige for å sikre at deres jurisdiksjon med hensyn til nr. 1 bokstav d og e ikke er betinget av at straffeforfølgning kan finne sted først når det foreligger en anmeldelse fra offeret for handlingen eller en anklage fra staten der den handlingen ble begått.

- 5 Partene skal ved lovgivning eller på annen måte treffe de tiltak som er nødvendige for å etablere jurisdiksjon over handlinger fastsatt som straffbare etter denne konvensjon, i tilfeller der en angivelig voldsutøver oppholder seg på deres territorium og de ikke utleverer ham eller henne til en annen part utelukkende på grunnlag av hans eller hennes nasjonalitet.
- 6 Når mer enn én part gjør krav på jurisdiksjon over en angivelig handling fastsatt som straffbar etter denne konvensjon, skal de involverte parter, når det er hensiktsmessig, rådføre seg med hverandre med sikte på å avgjøre hvilken jurisdiksjon som er mest hensiktsmessig for straffeforfølgningen.
- 7 Med forbehold for folkerettens generelle regler utelukker denne konvensjon ikke noen strafferettslig jurisdiksjon som en part utøver i samsvar med sin interne rett.

Artikkel 45 - Straffereaksjoner og tiltak

- 1 Partene skal ved lovgivning eller på annen måte treffe de tiltak som er nødvendige for å sikre at handlinger fastsatt som straffbare etter denne konvensjon kan straffes med effektive, forholdsmessige og avskrekkende straffereaksjoner, og det skal da tas hensyn til handlingens alvorlige karakter. Disse straffereaksjonene skal, når det er hensiktsmessig, omfatte frihetsstraff som kan gi grunnlag for utlevering.
- 2 Partene kan vedta andre tiltak overfor voldsutøvere, som for eksempel:
 - overvåkning av eller tilsyn med straffedømte personer,
 - tap av foreldremyndighet, dersom barnets beste, som kan omfatte offerets sikkerhet, ikke kan sikres på annen måte.

Artikkel 46 - Skjerpende omstendigheter

Partene skal ved lovgivning eller på annen måte treffe de tiltak som er nødvendige for å sikre at følgende omstendigheter kan, i samsvar med de relevante bestemmelser i intern rett, betraktes som skjerpende ved utmåling av straff for handlinger fastsatt som straffbare etter denne konvensjon, i den grad de ikke allerede er en del av den straffbare handlingen:

- a den straffbare handlingen er begått mot en person som i henhold til intern rett er tidligere eller nåværende ektefelle eller partner, av et familiemedlem, en person som bor sammen med offeret, eller en person som har misbrukt sin stilling,
- b den straffbare handlingen, eller beslektede handlinger, er begått gjentatte ganger,
- c den straffbare handlingen er begått mot en person som på grunn av spesielle omstendigheter er sårbar,
- d den straffbare handlingen er begått mot eller i nærvær av et barn,
- e den straffbare handlingen er begått av to eller flere personer i fellesskap,

- f det er utøvet grov vold forut for eller samtidig med den straffbare handlingen,
- g den straffbare handlingen er begått med bruk eller trussel om bruk av våpen,
- h den straffbare handlingen har påført offeret alvorlig fysisk eller psykisk skade,
- i voldsutøveren er tidligere straffedømt for liknende straffbare handlinger.

Artikkel 47 - Dommer avsagt av en annen part

Partene skal ved lovgivning eller på annen måte treffe de tiltak som er nødvendige for at rettskraftige dommer avsagt av en annen part for handlinger fastsatt som straffbare etter denne konvensjon, skal kunne tas med i betraktningen ved straffutmåling.

Artikkel 48 - Forbud mot obligatorisk utenomrettslig tvisteløsning eller domsavsigelse

- 1 Partene skal ved lovgivning eller på annen måte treffe de tiltak som er nødvendige for å forby obligatorisk utenomrettslig tvisteløsning, herunder mekling og forlik, i forbindelse med alle former for vold som kommer inn under virkeområdet for denne konvensjon.
- 2 Partene skal ved lovgivning eller på annen måte treffe de tiltak som er nødvendige for å sikre at det tas behørig hensyn til voldsutøverens evne til å oppfylle sine økonomiske forpliktelser overfor offeret dersom vedkommende idømmes en bøtstraff.

Kapittel VI – Etterforskning, straffeforfølgning, prosessuelle regler og beskyttelsestiltak

Artikkel 49 - Generelle forpliktelser

- 1 Partene skal ved lovgivning eller på annen måte treffe de tiltak som er nødvendige for å sikre at etterforskning og rettergang i forbindelse med alle former for vold som kommer inn under virkeområdet for denne konvensjon, gjennomføres uten unødig opphold, samtidig som det tas hensyn til offerets rettigheter på alle trinn i straffeforfølgningen.
- 2 Partene skal, ved lovgivning eller på annen måte, i samsvar med grunnleggende menneskerettighetsprinsipper og idet det tas hensyn til en kjønnsbasert forståelse av vold, treffe de tiltak som er nødvendige for å sikre en effektiv etterforskning og straffeforfølgning av handlinger fastsatt som straffbare etter denne konvensjon.

Artikkel 50 - Umiddelbar reaksjon, forebygging og beskyttelse

- 1 Partene skal ved lovgivning eller på annen måte treffe de tiltak som er nødvendige for å sikre at de ansvarlige rettshåndhevingsorganer reagerer raskt og på korrekt måte på alle former for vold som kommer inn under virkeområdet for denne konvensjon, ved å gi ofrene adekvat og umiddelbar beskyttelse.
- 2 Partene skal ved lovgivning eller på annen måte treffe de tiltak som er nødvendige for å sikre at de ansvarlige rettshåndhevingsorganer raskt og på korrekt måte går inn i arbeidet med å forebygge og gi beskyttelse mot alle former for vold som kommer inn under virkeområdet for denne konvensjon, blant annet ved bruk av forebyggende operative tiltak og innhenting av bevismateriale.

Artikkel 51 - Risikovurdering og risikohåndtering

- 1 Partene skal ved lovgivning eller på annen måte treffe de tiltak som er nødvendige for å sikre at alle relevante myndigheter foretar en vurdering av faren for dødelig utgang, situasjonens alvorlighet og faren for gjentatt vold, med sikte på å håndtere risikoen og om nødvendig gi koordinert sikkerhet og støtte.
- 2 Partene skal ved lovgivning eller på annen måte treffe de tiltak som er nødvendige for å sikre at den vurdering som er nevnt i nr. 1, på alle trinn i etterforskningen og anvendelsen av beskyttelsestiltak tar behørig hensyn til at det faktisk at en person som utøver voldshandlinger som kommer inn under virkeområdet for denne konvensjon, er i besittelse av eller har tilgang til skytevåpen.

Artikkel 52 - Hasteavgjørelse om besøksforbud

Partene skal ved lovgivning eller på annen måte treffe de tiltak som er nødvendige for å sikre at kompetente myndigheter, når det foreligger en umiddelbar fare, gis fullmakt til å pålegge en person som utøver vold i nære relasjoner, å forlate offerets eller den voldsutsatte personens bolig i et tilstrekkelig langt tidsrom, og til å forby voldsutøveren å gå inn i offerets eller den voldsutsatte personens bolig eller å ta kontakt med vedkommende. Tiltak som treffes i henhold til denne artikkel, skal prioritere offerets eller den voldsutsatte personens sikkerhet.

Artikkel 53 - Pålegg om midlertidig forføyning eller sikring

- 1 Partene skal ved lovgivning eller på annen måte treffe de tiltak som er nødvendige for å sikre at pålegg om midlertidig forføyning eller sikring er til rådighet for ofre for alle former for vold som kommer inn under virkeområdet for denne konvensjon.
- 2 Partene skal ved lovgivning eller på annen måte treffe de tiltak som er nødvendige for å sikre at pålegg om midlertidig forføyning eller sikring som nevnt i nr. 1 er:
 - til rådighet med sikte på umiddelbar beskyttelse og uten at urimelig økonomisk eller administrativ byrde legges på offeret,
 - gitt for et bestemt tidsrom eller til det endres eller tilbakekalles,
 - om nødvendig gitt *ex parte* med umiddelbar virkning,
 - til rådighet uavhengig av, eller i tillegg til, andre rettslige skritt,
 - tillatt anvendt under senere rettsforfølgning.
- 3 Partene skal ved lovgivning eller på annen måte treffe de tiltak som er nødvendige for å sikre at brudd på pålegg om midlertidig forføyning eller sikring gitt i henhold til nr. 1 skal omfattes av effektive, forholdsmessige og avskrekkende strafferettslige eller andre rettslige sanksjoner.

Artikkel 54 - Etterforskning og bevismateriale

Partene skal ved lovgivning eller på annen måte treffe de tiltak som er nødvendige for å sikre at bevismateriale, i enhver sivilrettslig eller strafferettslig sak, knyttet til offerets seksuelle historie og atferd skal tillates bare når det er relevant og nødvendig.

Artikkel 55 - Rettergang *Ex parte* og *ex officio*

- 1 Partene skal sikre at etterforskning eller straffeforfølgning av handlinger fastsatt som straffbare etter artikkel 35, 36, 37, 38 og 39 i denne konvensjon ikke ene og alene skal være avhengig av en anmeldelse eller klage fra offerets side dersom den straffbare handlingen helt eller delvis er begått på deres territorium, og at rettergangen kan fortsette selv om offeret trekker tilbake sin forklaring eller klage.
- 2 Partene skal ved lovgivning eller på annen måte treffe de tiltak som er nødvendige for å sikre, i samsvar med vilkårene i intern rett, muligheten for at statlige og ikke-statlige organisasjoner og terapeuter som er spesialister på vold i nære relasjoner, på anmodning kan bistå og/eller støtte offeret under etterforskning og rettergang som gjelder handlinger fastsatt som straffbare etter denne konvensjon.

Artikkel 56 - Beskyttelsestiltak

- 1 Partene skal ved lovgivning eller på annen måte treffe de tiltak som er nødvendige for å verne om offerets rettigheter og interesser, blant annet ved å ivareta dets særlige behov når det opptrer som vitne, på alle trinn i etterforskningen og rettergangen, særlig ved:
 - a å beskytte offeret og offerets familie og personer som vitner for det, mot trusler, hevnaksjoner og nye overgrep,
 - b å sikre at offeret informeres, i det minste i tilfeller der offeret og familien kan være i fare, når voldsutøveren rømmer eller blir midlertidig eller endelig løslatt,
 - c å informere offeret, i samsvar med vilkårene i intern rett, om dets rettigheter og om hvilke hjelpetiltak det har til rådighet, og om oppfølgingen av anmeldelsen, siktelsen, den generelle framdriften i etterforskningen eller rettergangen og offerets rolle i den forbindelse, samt om sakens utfall,
 - d å gi offeret mulighet, på en måte som er forenlig med de prosessuelle reglene i intern rett, for direkte eller via et mellomledd å bli hørt, å legge fram bevis og å få sine synspunkter, behov og anliggender lagt fram og vurdert,
 - e å gi offeret hensiktsmessig bistand slik at dets rettigheter og interesser blir behørig lagt fram og tatt i betraktning,
 - f å sikre at det kan treffes tiltak for å skjerme offerets privatliv og utseende,
 - g å sikre at kontakt mellom offer og voldsutøver unngås i rettslokalene og hos politiet, når det er mulig,

- h å skaffe uavhengig og kompetent tolk til offeret når det er part i en sak, eller når det avgir vitneprov,
 - i å sette offeret i stand til å vitne i rettssalen uten selv å være til stede, i samsvar med reglene i intern rett, eller i det minste uten at den angivelige voldsutøveren er til stede, blant annet ved bruk av hensiktsmessig kommunikasjonsteknologi når dette er tilgjengelig.
- 2 Et barn som er offer, og et barn som er vitne til vold mot kvinner og vold i nære relasjoner, skal om nødvendig ha spesielle beskyttelsestiltak som tar hensyn til hva som er til beste for barnet.

Artikkel 57 - Rettshjelp

Partene skal sørge for at offeret har rett til juridisk bistand og fri rettshjelp i samsvar med vilkårene i intern rett.

Artikkel 58 - Foreldelse

Partene skal ved lovgivning eller på annen måte treffe de tiltak som er nødvendige for å sikre at fristen for å innlede rettsforfølgning i forbindelse med handlinger fastsatt som straffbare etter artikkel 36, 37, 38 og 39 i denne konvensjon, skal fortsette å løpe i et tidsrom som er tilstrekkelig til å kunne innlede rettsforfølgning etter at offeret har nådd myndighetsalder, og som står i forhold til den straffbare handlingens alvorlighet.

Kapittel VII – Migrasjon og asyl

Artikkel 59 - Oppholdsstatus

- 1 Partene skal ved lovgivning eller på annen måte treffe de tiltak som er nødvendige for å sikre at offeret, når vedkommendes oppholdsstatus avhenger av oppholdsstatus for den som i henhold til intern rett er ektefelle eller partner, etter søknad gis en selvstendig oppholdstillatelse når ekteskapet eller forholdet oppløses og situasjonen er særlig vanskelig, uansett ekteskapets eller forholdets varighet. Vilkårene for å gi selvstendig oppholdstillatelse og tillatelsens varighet fastsettes i intern rett.
- 2 Partene skal ved lovgivning eller på annen måte treffe de tiltak som er nødvendige for å sikre at offeret kan få utsatt en utvisningsprosedyre som er innledet i forbindelse med en oppholdsstatus som avhenger av oppholdsstatus for den som i henhold til intern rett er ektefelle eller partner, slik at det får mulighet for å søke om en selvstendig oppholdstillatelse.
- 3 Partene skal utstede en fornybar oppholdstillatelse til offeret i en av følgende situasjoner, eller i begge:
 - a når kompetent myndighet anser at oppholdet er nødvendig ut fra offerets personlige situasjon,
 - b når kompetent myndighet anser at oppholdet er nødvendig forat offeret kan samarbeide med kompetente myndigheter i en etterforskning eller straffesak.

- 4 Partene skal ved lovgivning eller på annen måte treffe de tiltak som er nødvendige for å sikre at den som er offer for tvangsekteskap og er tatt med til et annet land for å bli giftet bort, og som en følge av dette har mistet sin oppholdsstatus i landet der vedkommende er bosatt til vanlig, kan få denne status tilbake.

Artikkel 60 - Kjønnsavhengig krav på asyl

- 1 Partene skal ved lovgivning eller på annen måte treffe de tiltak som er nødvendige for å sikre at kjønnsavhengig vold mot kvinner kan anerkjennes som en form for forfølgelse som definert i artikkel 1 A nr. 2 i konvensjonen om flyktningers stilling fra 1951, og som en form for alvorlig skade som tilsier ytterligere/subsidiær beskyttelse.
- 2 Partene skal sikre at hver enkelt konvensjonsgrunn tolkes ut fra et kjønnsperspektiv, og at søkeren skal gis flyktningsstatus når det er fastslått at frykten for forfølgelse er basert på en eller flere av disse grunnene, i samsvar med de relevante avtaler som kommer til anvendelse.
- 3 Partene skal ved lovgivning eller på annen måte treffe de tiltak som er nødvendige for å utvikle mottaksprosedyrer og støttetjenester for asylsøkere der det tas hensyn til betydningen av kjønn, så vel som retningslinjer og asylbehandling med et kjønnsperspektiv, blant annet for innrømmelse av flyktningsstatus og søknad om internasjonal beskyttelse.

Artikkel 61 - Ikke-utsendelse (non-refoulement)

- 1 Partene skal ved lovgivning eller på annen måte treffe de tiltak som er nødvendige for å respektere prinsippet om ikke-utsendelse i samsvar med gjeldende forpliktelser etter folkeretten.
- 2 Partene skal ved lovgivning eller på annen måte treffe de tiltak som er nødvendige for å sikre at den som er offer for vold mot kvinner og har behov for beskyttelse, uansett status eller bosted, ikke under noen omstendighet skal returneres til et land der hennes liv kan være i fare, eller der hun kan utsettes for tortur eller umenneskelig eller nedverdiggende behandling eller straff.

Kapittel VIII – Internasjonalt samarbeid

Artikkel 62 - Generelle prinsipper

- 1 Partene skal så langt det er mulig samarbeide med hverandre, i samsvar med bestemmelsene i denne konvensjon og ved å anvende relevante internasjonale og regionale avtaler om samarbeid i sivilrettslige og strafferettslige saker, omforente ordninger med utgangspunkt i ensartet eller motsvarende lovgivning, samt sin interne rett, om:
 - a forebyggelse, bekjempelse og straffeforfølgning av alle former for vold som kommer inn under virkeområdet for denne konvensjon,
 - b beskyttelse og bistand til offeret,
 - c etterforskning eller straffeforfølgning i forbindelse med handlinger fastsatt som straffbare etter denne konvensjon,

- d fullbyrding av relevante sivilrettslige og kriminalrettslige dommer avsagt av partenes rettsmyndigheter, herunder pålegg om sikring.
- 2 Partene skal ved lovgivning eller på annen måte treffe de tiltak som er nødvendige for å sikre at den som er offer for en handling fastsatt som straffbar etter denne konvensjon og begått på territoriet til en annen part enn der vedkommende er bosatt, kan levere en klage til kompetent myndighet i bostedsstaten.
 - 3 Dersom en part setter en inngått avtale som vilkår for gjensidig rettslig bistand i straffesaker, utlevering eller fullbyrding av en sivilrettslig eller strafferettslig dom avsagt av en annen part i denne konvensjon, og mottar en anmodning om et slikt rettslig samarbeid fra en part som den ikke har inngått en slik avtale med, kan den anse denne konvensjon som rettslig grunnlag for gjensidig rettslig bistand i straffesaker, utlevering eller fullbyrding av sivilrettslige eller strafferettslige dommer avsagt av den annen part med hensyn til handlinger fastsatt som straffbare etter denne konvensjon.
 - 4 Partene skal om nødvendig bestrebe seg på å integrere forebyggelse og bekjempelse av vold mot kvinner og vold i nære relasjoner i programmer for utviklingsbistand rettet mot tredjestater, herunder ved å inngå bilaterale og multilaterale avtaler med tredjestater med sikte på å legge forholdene til rette for beskyttelse av ofre i samsvar med artikkel 18 nr. 5

Artikkel 63 - Tiltak som gjelder voldsutsatte personer

Når en part, på grunnlag av informasjon den har til rådighet, har god grunn til å tro at det på en annen parts territorium er umiddelbar fare for at en person vil bli utsatt for en av de voldshandlinger som er nevnt i artikkel 36, 37, 38 og 39 i denne konvensjon, skal den part som sitter med informasjonen, oppmuntres til å oversende den umiddelbart til sistnevnte part for å sikre at det treffes hensiktsmessige beskyttelsestiltak. Når det er aktuelt, skal denne informasjonen inneholde nærmere opplysninger om gjeldende bestemmelser om beskyttelse av den voldsutsatte personen.

Artikkel 64 - Underretning

- 1 Den anmodede part skal umiddelbart underrette den anmodende part om det endelige utfallet av tiltak som treffes i henhold til dette kapittel. Den anmodede part skal også umiddelbart underrette den anmodende part om alle forhold som gjør det umulig å gjennomføre det ønskede tiltaket, eller som vil kunne forsinke det vesentlig.
- 2 En part kan, innenfor rammen av sin interne rett og uten å være bedt om det, oversende en annen part informasjon innhentet i forbindelse med egen etterforskning, når den mener at utlevering av denne informasjon kan bistå mottakerparten i dens arbeid med å forebygge handlinger fastsatt som straffbare etter denne konvensjon, eller innlede eller gjennomføre etterforskning eller rettsforfølgning i forbindelse med slike straffbare handlinger, eller at det kan føre til en anmodning om samarbeid fra vedkommende part i samsvar med dette kapittel.
- 3 En part som mottar informasjon i samsvar med nr. 2, skal legge den fram for sine kompetente myndigheter slik at det kan tas rettslige skritt dersom det anses hensiktsmessig, eller slik at denne informasjonen kan bli tatt i betraktning i relevante sivile søksmål og straffesaker.

Artikkel 65 - Personvern

Personopplysninger skal lagres og benyttes i samsvar med de forpliktelser partene har inngått etter konvensjonen om personvern i forbindelse med elektronisk databehandling av personopplysninger (ETS nr. 108).

Kapittel IX – Overvåkningsmekanisme

Artikkel 66 - Ekspertgruppe for tiltak mot vold mot kvinner og vold i nære relasjoner

- 1 Ekspertgruppen for tiltak mot vold mot kvinner og vold i nære relasjoner (heretter kalt "GREVIO") skal overvåke partenes gjennomføring av denne konvensjon.
- 2 GREVIO skal bestå av minst ti og høyst femten medlemmer og ha kjønnsmessig og geografisk balanse og tverrfaglig ekspertise. Dens medlemmer skal utnevnes av partskomiteen blant kandidater som partene har innstilt, for en periode på fire år som kan fornyes én gang, og velges ut blant partenes borgere.
- 3 Den første utnevningen av ti medlemmer skal finne sted innen ett år etter at denne konvensjon er trådt i kraft. Ytterligere fem medlemmer skal utnevnes etter at den tjuufemte ratifikasjon eller tiltrødelse har funnet sted.
- 4 Utnevningen av medlemmer til GREVIO skal baseres på følgende prinsipper:
 - a. de skal velges ut etter en åpen prosedyre blant personer med godt omdømme som er kjent for sin kompetanse på menneskerettigheter, kjønnslikestilling, vold mot kvinner og vold i nære relasjoner, eller på bistand til eller beskyttelse av ofre, eller som har vist at de har faglig erfaring på de områder som omfattes av denne konvensjon,
 - b. GREVIO kan ikke ha mer enn én borger fra samme stat,
 - c. de bør representere de viktigste rettssystemene,
 - d. de bør representere relevante aktører og etater på området vold mot kvinner og vold i nære relasjoner,
 - e. de skal kun opptre på vegne av seg selv og være uavhengige og nøytrale i sitt arbeid, og skal være tilgjengelige slik at de kan utføre sine oppgaver på en effektiv måte.
- 5 Prosedyren for utnevning av GREVIOs medlemmer skal fastsettes av Europarådets ministerkomité etter at den har rådført seg med partene og innhentet deres enstemmige samtykke, innen seks måneder etter at denne konvensjon er trådt i kraft.
- 6 GREVIO skal vedta sin forretningsorden.
- 7 GREVIOs medlemmer, og andre medlemmer av delegasjonene som gjennomfører landbesøk som fastsatt i artikkel 68 nr. 9 og 14, skal nyte godt av de privilegier og den immunitet som er fastsatt i vedlegget til denne konvensjon.

Artikkel 67 - Partskomiteen

- 1 Partskomiteen skal bestå av konvensjonspartenes representanter.
- 2 Partskomiteen skal sammenkalles av Europarådets generalsekretær. Den skal komme sammen første gang innen ett år etter at denne konvensjon er trådt i kraft, for å utnevne GREVIOs medlemmer. Den skal deretter komme sammen når en tredjedel av partene, partskomiteens formann eller generalsekretæren ber om det.
- 3 Partskomiteen skal vedta sin forretningsorden.

Artikkel 68 - Prosedyre

- 1 Partene skal, på grunnlag av et spørreskjema som utarbeides av GREVIO, legge en rapport fram for Europarådets generalsekretær om lovgivning og andre tiltak til gjennomføring av bestemmelsene i denne konvensjon, og den skal gjennomgås av GREVIO.
- 2 GREVIO skal gå gjennom rapporten som er lagt fram i samsvar med nr. 1, med representanter for vedkommende part.
- 3 De påfølgende evalueringsprosedyrene skal deles inn i to runder, med en varighet som bestemmes av GREVIO. GREVIO skal, når hver runde begynner, velge hvilke bestemmelser som skal ligge til grunn for evalueringsprosedyren, og sende ut et spørreskjema.
- 4 GREVIO skal bestemme hvordan denne overvåkningsprosedyren best kan gjennomføres. Den kan benytte et spørreskjema i hver evalueringsrunde som skal tjene som grunnlag for å evaluere partenes gjennomføring. Dette spørreskjemaet skal sendes til alle parter. Partene skal besvare spørreskjemaet, samt alle andre anmodninger om informasjon fra GREVIO.
- 5 GREVIO kan få informasjon om gjennomføringen av konvensjonen fra ikke-statlige organisasjoner og sivilsamfunnet, og fra nasjonale institusjoner som arbeider med beskyttelse av menneskerettighetene.
- 6 GREVIO skal ta behørig hensyn til eksisterende informasjon som er tilgjengelig fra andre regionale og internasjonale instrumenter og organer på områder som kommer inn under virkeområdet for denne konvensjon.
- 7 GREVIO skal, når den tar i bruk et spørreskjema i hver evalueringsrunde, ta behørig hensyn til eksisterende datainnsamling og forskning hos partene som nevnt i artikkel 11 i denne konvensjon.
- 8 GREVIO kan få informasjon om gjennomføringen av konvensjonen fra Europarådets kommissær for menneskerettigheter, parlamentarikerforsamlingen og relevante særorganisasjoner under Europarådet, og fra dem som er opprettet i henhold til andre internasjonale avtaler. Klager som er brakt inn for disse organer, og utfallet av dem, vil bli gjort tilgjengelig for GREVIO.
- 9 GREVIO kan alternativt, i samarbeid med nasjonale myndigheter og med bistand av uavhengige nasjonale eksperter, organisere landbesøk dersom den innhentede

informasjonen ikke er tilstrekkelig, eller i tilfellene nevnt i nr. 14 Under disse besøkene kan GREVIO bistås av spesialister på ulike områder.

- 10 GREVIO skal utarbeide et rapportutkast med en analyse av gjennomføringen av bestemmelsene som ligger til grunn for evalueringen, og med forslag til hvordan vedkommende part kan gripe an de problemer som er identifisert. Rapportutkastet skal oversendes parten som evalueres til uttalelse. GREVIO skal ta hensyn til dens merknader når den vedtar rapporten.
- 11 På grunnlag av alle mottatte opplysninger og merknader fra partene skal GREVIO vedta sin rapport og sine konklusjoner vedrørende de tiltak vedkommende part har truffet til gjennomføring av bestemmelsene i denne konvensjon. Rapporten og konklusjonene skal sendes til vedkommende part og til partskomiteen. GREVIOs rapport og konklusjoner skal offentliggjøres straks de er vedtatt, sammen med eventuelle merknader fra vedkommende part.
- 12 Med forbehold for framgangsmåten i nr. 1 – 8 kan partskomiteen, på grunnlag av rapporten og konklusjonene fra GREVIO, vedta anbefalinger rettet til denne part, a) om hvilke tiltak som må treffes for å kunne gjennomføre GREVIOs konklusjoner, der det om nødvendig fastsettes et tidspunkt for å informere om gjennomføringen, og b) med sikte på å fremme samarbeid med denne part om en korrekt gjennomføring av denne konvensjon.
- 13 Dersom GREVIO mottar pålitelige opplysninger om en situasjon der det er problemer som krever umiddelbar oppmerksomhet for å kunne forebygge eller begrense omfanget av eller antallet alvorlige brudd på konvensjonen, kan den be om at det raskt legges fram en spesialrapport om hvilke tiltak som treffes for å unngå et mønster med alvorlig, massiv eller vedvarende vold mot kvinner.
- 14 GREVIO kan utpeke ett eller flere av sine medlemmer til å foreta en undersøkelse og gi rask tilbakemelding til GREVIO, og det skal tas hensyn til informasjonen fra vedkommende part og annen pålitelig informasjon som foreligger. Dersom det er nødvendig og vedkommende part samtykker, kan et besøk til dens territorium inngå i undersøkelsen.
- 15 Etter å ha gått gjennom resultatene av undersøkelsen nevnt i nr. 14 skal GREVIO oversende dem til vedkommende part, og eventuelt til partskomiteen og Europarådets ministerkomité, sammen med eventuelle merknader og anbefalinger.

Artikkel 69 - Generelle anbefalinger

GREVIO kan, når det er hensiktsmessig, vedta generelle anbefalinger om gjennomføringen av denne konvensjon.

Artikkel 70 - Nasjonalforsamlingenes deltakelse i overvåkingen

- 1 Nasjonalforsamlingene skal innbys til å delta i overvåkingen av tiltak som treffes til gjennomføring av denne konvensjon.
- 2 Partene skal legge GREVIOs rapporter fram for sine nasjonalforsamlinger.
- 3 Europarådets parlamentarikerforsamling skal oppfordres til jevnlig å gjøre opp status for gjennomføringen av denne konvensjon.

Kapittel X – Forholdet til andre internasjonale avtaler

Artikkel 71 - Forholdet til andre internasjonale avtaler

- 1 Denne konvensjon berører ikke rettigheter og forpliktelser som følger av andre internasjonale avtaler der konvensjonspartene er eller vil bli part, og som har bestemmelser på områder som omfattes av denne konvensjon.
- 2 Konvensjonspartene kan inngå bilaterale eller multilaterale avtaler seg imellom om spørsmål som er omhandlet i denne konvensjon, for det formål å utfylle eller styrke konvensjonens bestemmelser eller lette gjennomføringen av dens prinsipper.

Kapittel XI – Endring av konvensjonen

Artikkel 72 - Endring

- 1 Ethvert forslag fra en part om endring av denne konvensjon skal oversendes til Europarådets generalsekretær og videresendes derfra til Europarådets medlemsstater, enhver signatar, enhver part, Den europeiske union, enhver stat som har anledning til å undertegne denne konvensjon i samsvar med bestemmelsene i artikkel 75, og enhver stat som har anledning til å tiltre denne konvensjon i samsvar med bestemmelsene i artikkel 76
- 2 Europarådets ministerkomité skal vurdere endringsforslaget og kan, etter å ha rådført seg med de parter i denne konvensjon som ikke er medlemmer av Europarådet, vedta endringen med det flertall som er fastsatt i artikkel 20.d i Europarådets vedtekter.
- 3 Teksten til enhver endring som er vedtatt av Ministerkomiteen i samsvar med nr. 2, skal oversendes partene til godkjenning.
- 4 Enhver endring som er vedtatt i samsvar med nr. 2, skal tre i kraft den første dag i måneden som følger etter et tidsrom på en måned fra den dag alle parter har underrettet generalsekretæren om at de har godkjent endringen.

Kapittel XII – Sluttbestemmelser

Artikkel 73 - Virkninger av denne konvensjon

Bestemmelsene i denne konvensjon skal ikke berøre bestemmelser i intern rett og i bindende internasjonale avtaler som allerede er i kraft eller kan tre i kraft, og som gir eller kan gi større rettigheter til personer med hensyn til forebygging og bekjempelse av vold mot kvinner og vold i nære relasjoner.

Artikkel 74 - Tvisteløsning

- 1 Partene i enhver tvist som måtte oppstå om anvendelsen eller tolkningen av bestemmelsene i denne konvensjon, skal først søke å løse den ved forhandling, forlik, voldgift eller andre fredelige midler som de blir enige om seg imellom.
- 2 Europarådets ministerkomité kan etablere tvisteløsningsprosedyrer som tvistens parter kan benytte om de blir enige om det.

Artikkel 75 - Undertegning og ikrafttredelse

- 1 Denne konvensjon skal legges fram til undertegning av Europarådets medlemsstater, ikke-medlemsstater som har deltatt i utarbeidelsen av konvensjonen, og Den europeiske union.
- 2 Denne konvensjon skal ratifiseres, godkjennes eller godtas. Ratifikasjons-, godkjennings- eller godtakelsesdokumentene skal deponeres hos Europarådets generalsekretær.
- 3 Denne konvensjon skal tre i kraft den første dag i måneden som følger etter et tidsrom på tre måneder fra den dag ti signatarer, herunder minst åtte medlemsstater i Europarådet, har gitt sitt samtykke til å være bundet av konvensjonen i samsvar med bestemmelsene i nr. 2
- 4 For enhver stat som er nevnt i nr. 1, eller Den europeiske union, som på et senere tidspunkt gir sitt samtykke til å være bundet av konvensjonen, skal den tre i kraft den første dag i måneden som følger etter et tidsrom på tre måneder fra den dag dens ratifikasjons-, godkjennings- eller godtakelsesdokument deponeres.

Artikkel 76 - Tiltredelse til konvensjonen

- 1 Etter at denne konvensjon er trådt i kraft, kan Europarådets ministerkomité, etter å ha rådført seg med konvensjonspartene og med deres enstemmige samtykke, gi en stat som ikke er medlem av Europarådet og som ikke har deltatt i utarbeidelsen av denne konvensjon, anledning til å tiltre konvensjonen ved en beslutning som treffes med det flertall som er fastsatt i artikkel 20.d i Europarådets vedtekter, og ved enstemmighet blant representantene for de parter som har rett til å sitte i Ministerkomiteen.
- 2 For enhver stat som tiltrer konvensjonen, skal den tre i kraft den første dag i måneden som følger etter et tidsrom på tre måneder fra den dag tiltredelsesdokumentet deponeres hos Europarådets generalsekretær.

Artikkel 77 - Territorial anvendelse

- 1 Enhver stat, eller Den europeiske union, kan på tidspunktet for undertegning eller når den deponerer sitt ratifikasjons-, godtakelses-, godkjennings- eller tiltredelsesdokument, angi for hvilket territorium eller hvilke territorier denne konvensjon skal gjelde.
- 2 Enhver part kan på ethvert senere tidspunkt ved en erklæring rettet til Europarådets generalsekretær utvide anvendelsen av denne konvensjon til å omfatte andre territorier som er angitt i erklæringen og for hvis internasjonale forbindelser den er ansvarlig eller på hvis vegne den er bemyndiget til å påta seg forpliktelser. For et slikt territorium skal konvensjonen tre i kraft den første dag i måneden som følger etter et tidsrom på tre måneder fra den dag generalsekretæren mottar erklæringen.
- 3 Enhver erklæring som avgis i henhold til de to foregående ledd kan, med hensyn til et territorium angitt i erklæringen, trekkes tilbake ved en underretning rettet til Europarådets generalsekretær. Tilbaketrekningen skal få virkning den første dag i måneden som følger etter et tidsrom på tre måneder fra den dag generalsekretæren mottar underretningen.

Artikkel 78 - Forbehold

- 1 Det kan ikke tas noe forbehold mot noen bestemmelse i denne konvensjon, med unntak av forbehold omhandlet i nr. 2 og 3
- 2 Enhver stat eller Den europeiske union kan, på tidspunktet for undertegning eller når den deponerer sitt ratifikasjons-, godtakelses-, godkjennings- eller tiltredelsesdokument, ved en erklæring rettet til Europarådets generalsekretær erklære at den forbeholder seg retten til ikke å anvende, eller til å anvende bare i bestemte tilfeller eller under bestemte forhold, bestemmelsene i:
 - artikkel 30, nr. 2,
 - artikkel 44, nr. 1e, 3 og 4,
 - artikkel 55, nr. 1 hva angår artikkel 35 med hensyn til forseelser,
 - artikkel 58, nr. 1 hva angår artikkel 37, 38 og 39,
 - artikkel 59
- 3 Enhver stat eller Den europeiske union kan, på tidspunktet for undertegning eller når den deponerer sitt ratifikasjons-, godtakelses-, godkjennings- eller tiltredelsesdokument, ved en erklæring rettet til Europarådets generalsekretær erklære at den forbeholder seg retten til å fastsette ikke-strafferettslige sanksjoner i stedet for strafferettslige sanksjoner, for atferd omhandlet i artikkel 33 og 34
- 4 Enhver part kan helt eller delvis trekke tilbake et forbehold ved en erklæring rettet til Europarådets generalsekretær. Erklæringen skal få virkning fra den dag den mottas av generalsekretæren.

Artikkel 79 - Gyldighet og ny vurdering

- 1 Forbehold nevnt i artikkel 78 nr. 2 og 3 skal være gyldige i fem år fra den dag denne konvensjon trer i kraft for vedkommende part. Slike forbehold kan imidlertid fornyes for like lang tid.
- 2 Atten måneder før den dag forbeholdet utløper, skal Europarådets generalsekretær underrette vedkommende part om utløpet. Senest tre måneder før utløpet skal parten melde fra til generalsekretæren om at den opprettholder, endrer eller trekker tilbake sitt forbehold. Dersom det ikke foreligger melding fra vedkommende part, skal generalsekretæren opplyse den om at forbeholdet anses automatisk forlenget med seks måneder. Dersom vedkommende part ikke melder fra om at den har til hensikt å opprettholde eller endre sitt forbehold før dette tidsrommet er omme, skal forbeholdet bortfalle.
- 3 Dersom en part tar forbehold i samsvar med artikkel 78 nr. 2 og 3 skal den, før forbeholdet fornyes eller på anmodning, gi en forklaring til GREVIO om grunnene til at det er berettiget å opprettholde forbeholdet.

Artikkel 80 - Oppsigelse

- 1 Enhver part kan til enhver tid si opp denne konvensjon ved en underretning rettet til Europarådets generalsekretær.
- 2 Oppsigelsen skal få virkning den første dag i måneden som følger etter et tidsrom på tre måneder fra den dag generalsekretæren mottar underretningen.

Artikkel 81 - Underretning

Europarådets generalsekretær skal underrette Europarådets medlemsstater, de ikke-medlemsstater som har deltatt i utarbeidelsen av konvensjonen, enhver signatar, enhver part, Den europeiske union og enhver stat som har anledning til å tiltre denne konvensjon, om:

- a enhver undertegning,
- b deponering av ethvert ratifikasjons, godkjennings-, godtakelses- eller tiltredelsesdokument,
- c ethvert tidspunkt for denne konvensjons ikrafttredelse i samsvar med artikkel 75 og 76,
- d enhver endring som er vedtatt i samsvar med artikkel 72 og tidspunktet for endringens ikrafttredelse,
- e ethvert forbehold og enhver tilbaketrekning av forbehold i henhold til artikkel 78,
- f enhver oppsigelse i henhold til bestemmelsene i artikkel 80,
- g enhver annen handling, underretning eller meddelelse som gjelder denne konvensjon.

Som en bekreftelse på dette har de undertegnede, som er behørig bemyndiget til det, undertegnet denne konvensjon.

Utferdiget i Istanbul, 11. mai 2011, på engelsk og fransk, med samme gyldighet for begge tekster, i ett eksemplar som skal deponeres i Europarådets arkiver. Europarådets generalsekretær skal oversende bekreftede kopier til hver av Europarådets medlemsstater, de ikke-medlemsstater som har deltatt i utarbeidelsen av denne konvensjon, Den europeiske union og enhver stat som har anledning til å tiltre denne konvensjon.

Vedlegg – Privilegier og immunitet (artikkel 66)

- 1 Dette vedlegg skal gjelde for GREVIOs medlemmer som nevnt i artikkel 66 i konvensjonen, samt for andre medlemmer av delegasjonene som gjennomfører landbesøk. I dette vedlegg skal uttrykket "andre medlemmer av delegasjonene som gjennomfører landbesøk" omfatte uavhengige nasjonale eksperter og spesialister som nevnt i artikkel 68 nr. 9 i konvensjonen, personale i Europarådet og tolker som er ansatt av Europarådet og følger GREVIO på dens landbesøk.
- 2 GREVIOs medlemmer og andre medlemmer av delegasjonene som gjennomfører landbesøk skal, når de utfører sine tjenesteoppgaver i forbindelse med forberedelse og gjennomføring av landbesøk, og oppfølging av besøkene, og når de er på reise i tilknytning til disse tjenesteoppgavene, nyte godt av følgende privilegier og immunitet:
 - a. immunitet mot personlig arrestasjon eller fengsling og mot beslag av sin personlige bagasje, og immunitet mot rettslig forfølgning av enhver art med hensyn til sine muntlige eller skriftlige uttalelser og sine handlinger i tjenesten,
 - b. fritak for alle restriksjoner på retten til å bevege seg fritt når de reiser ut av og returnerer til landet der de er bosatt, og når de reiser inn i og ut av landet der de utfører sine tjenesteoppgaver, og fritak for krav om registrering av utlendinger i landet de besøker eller reiser gjennom når de utfører sine tjenesteoppgaver.
- 3 GREVIOs medlemmer og andre medlemmer av delegasjonene som gjennomfører landbesøk skal, når de er på tjenestereise, innrømmes de samme lettelser med hensyn til toll og valutakontroll som representanter for utenlandske regjeringer på midlertidig offisielt oppdrag.
- 4 Dokumenter som gjelder den evaluering av konvensjonens gjennomføring som er foretatt av GREVIOs medlemmer og andre medlemmer av delegasjonene som gjennomfører landbesøk, skal være ukrenkelige i den grad de gjelder GREVIOs virksomhet. Ingen kontroll eller sensur skal anvendes på GREVIOs offisielle korrespondanse eller på offisielle meddelelser fra GREVIOs medlemmer og andre medlemmer av delegasjonene som gjennomfører landbesøk.
- 5 For å sikre at GREVIOs medlemmer og andre medlemmer av delegasjonene som gjennomfører landbesøk, har full yringsfrihet og full uavhengighet når de utfører sine oppgaver, skal de fortsatt ha immunitet mot rettslig forfølgning med hensyn til sine muntlige eller skriftlige uttalelser og sine handlinger i tjenesten, selv om de ikke lenger er i tjeneste.
- 6 Privilegier og immunitet innrømmes de personer som er nevnt i nr. 1 i dette vedlegg for å sikre at de kan utføre sine tjenesteoppgaver på en uavhengig måte og til beste for GREVIO, og ikke for at de personlig skal ha noen fordel av det. Europarådets generalsekretær skal gi avkall på immunitet for personer nevnt i nr. 1 i dette vedlegg i ethvert tilfelle der immuniteten etter hans eller hennes oppfatning vil være til hinder for at rettferdighet kan skje fyldest, og den kan frafalles uten at dette berører GREVIOs interesser.